

Schrapzetten. Zo goed mogelijk afremmen. Energie het doel niet laten bereiken. De energie van een beweging absorberen om de impact ervan te verzachten. Iets je niet of verminderd laten afpakken.

Het is 2020: de wereld staat in brand. Er zijn talloze redenen om de straat op te gaan, om in actie te komen voor een rechtvaardigere wereld, of juist om verandering tegen te houden. Daarom vragen wij ons af: wat is verzet? Hoe ziet zij eruit, welke gedaantes neemt ze aan, welke esthetiek hanteert ze? Welke vormen keren telkens terug wanneer mensen zich ergens tegen verzetten?

Tijdens een speech op een demonstratie pauzeert de spreker na elke zin, zodat het fragment door de menigte herhaald kan worden en iedereen het kan horen: dat is een *human microphone*. Tijdens een actievergadering steken mensen hun handen in de lucht en wiebelen hun vingers heen en weer, om aan te tonen dat ze het ergens mee eens zijn: dat zijn *twinkles*, zoals gebruikt tijdens Occupy en talloze andere protesten. Studenten over de hele wereld die bezuinigingen in het hoger onderwijs proberen te bestrijden dragen kleine rode vierkantjes van vilt op hun kleding. Tijdens de Women's March of de Climate March verkleden demonstranten zich alsof het Halloween is en vullen hun kartonnen bordjes met woordgrapjes of glittertekeningen. In altright kringen heeft men het over *optics*, en dat het niet zo goed staat wanneer mensen de Hitlergroet brengen tijdens een actie: niet dat het verkeerd is, maar dat het er verkeerd uit ziet. De droom van Martin Luther King: nog steeds beroemd, niet alleen als droom maar ook als poëzie, als eindeloos herhaald citaat, als tekst geprint op een t-shirt of geborduurd op een canvastas.

Protest is altijd al esthetiek geweest: altijd al een vorm waarin mensen zich bewegen, een vorm die mensen kopiëren van televisie in de jaren tachtig en van Instagram in de jaren twintig. Vaak denken we dat verzet een natuurlijk, authentiek uitvloeisel is van een brandende passie, dat er niets gekunsteld aan is, dat het zuiver

en simpel is. Maar de vormen, de esthetiek, de beelden die protest karakteriseren zijn niet neutraal, maar even doorspekt van politieke betekenis als de thema's waarover geprotesteerd wordt. Hoe worden verschillende lichamen ingezet en ontvangen, door autoriteiten of toeschouwers? Waarom ziet het er anders uit als een politie-agent een kleine blonde vrouw neerknuppelt in plaats van een grote zwarte man? Welke lichamen kennen we onschuld toe, welke beelden vinden we pijnlijk en welke normaal? Heeft ieder lichaam dezelfde kansen om zich te verzetten?

“The master’s tools will never dismantle the master’s house” schreef Audre Lorde in 1979. Evengoed worden vaak de vormen van dominantie en heerschappij van de status quo gereproduceerd binnen protest. Mensen nemen wapens mee of gebruiken geweld tegen andere mensen, kleden zich op bepaalde manieren, spreken op bepaalde manieren, tonen kracht op bepaalde manieren. Activisten ontkennen hun kwetsbaarheid, willen de wereld veranderen door tachtig uur per week daarvoor te werken op een dieet van zwarte koffie. Een baksteen door het raam gooien is stoer, de afwas doen na de actievergadering niet zo: het eerste wordt voornamelijk door mannen gedaan, het tweede door vrouwen. Welke vormen van protest zijn toegankelijk voor welke lichamen, welke vormen van actievoeren worden geromantiseerd, en in hoeverre wordt dit bepaald door het patriarchaat of witte overheersing: juist die zaken waartegen geprotesteerd wordt? Wat gebeurt er wanneer je zachtaardigheid en kwetsbaarheid -- die dingen die als feminien gecategoriseerd worden -- toelaat als vormen van verzet, in plaats van alleen traditioneel masculiene?

In deze theatrale voorstelling mengen we genres als poëzie, muziek, spoken word, en multimediale kunst. Zo onderzoeken we de filosofische kant van activisme en protest: wat betekent het om je ergens tegen te verzetten? Kan een demonstratie een gedicht zijn, een manifest een kunstobject? Verander je de wereld eerder als je die verandering esthetisch aantrekkelijk maakt? Zo gaan we op zoek naar niet alleen poëtisch verzet maar ook naar een poëtica van verzet.